

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szakértői véleménye

Tárgy: Számítógépi programalkotás és adatbázis szerzői jogi védelme

Ügyszám: SZJSZT-07/22.

A Megkereső által végzésben feltett kérdések:

1. Az alperes által létrehozott szoftver - az adatmigráció teljesítéséhez és az adatbázis létrehozásához szükséges számítógépes segédprogramok - az Szt. 1. § (2) bekezdés c) pontja szerinti egyéni, eredeti jellegű, szerzői jog által védett számítógépi programalkotásnak minősül-e, és ekként megilleti-e szerzői jogi védelem?
2. Az alperes által előállított adatbázis (az alapmigráció (teljes) teljesítése és a pótmigráció (részleges) teljesítése során konvertált és migrált adatok révén létrehozott sajátos, egyéni, eredeti elrendezésű, összeválogatású és szerkesztésű, egyedileg hozzáférhető adatgyűjtemény gyűjteményes műnek minősülő adatbázisnak minősül-e az Szt. 1. § (2) bekezdés p) pontja, 7. §-a, 60/A. §-a és 61. §-a alapján? Egyéni, eredeti jellegűként minősíthető-e az adatbázis tartalmi eleminek összeválogatása, elrendezése és szerkesztése, és így megilleti-e az adatbázist gyűjteményes műként szerzői jogi védelem?
3. Megilleti-e az alperest jogdíj az adatbázis szerzői jogi védettségére tekintettel ezen gyűjteményes szerzői mű felperes általi felhasználási engedély nélkül, jogsértő módon történt felhasználásának esetében az Szt. 16. § (4) bekezdése alapján?
4. Megilleti-e az alperest jogdíj a szoftver szerzői jogi védettségére tekintettel ezen szerzői mű felperes általi felhasználási engedély nélkül, jogsértő módon történt felhasználásának esetében az Szt. 16. § (4) bekezdése alapján?
5. A jogsértés Szt. 94. § (1) bekezdés e) pontja szerinti összeg kiszámítása miként történik az adatbázis és a szoftver esetében? Megegyezik-e ezen összeg az esetleges jogsértő felhasználásából elért ÁFA nélküli nettó árbevétel a felperes szoftverrel és adatbázissal kapcsolatos közvetlen költségeivel csökkentett összegével?
6. Mi a szerzői jogi jogsértéssel elért esetleges gazdagodás minimuma az adatbázis és a szoftver esetén, amely felperesi nyereség (nettó árbevétel mínusz közvetlen költség) hiányában is fizetendő, valamint a szerzői jogosult alperest az adatbázis és a szoftver felhasználása után megillető szerzői jogdíj összege ekként minősül-e? (az alperes 2020. november 16-i viszontkereset-változtatásának 16.-23. bekezdéseiben foglalt számítások alapján)
7. Milyen módon számítható ki az alperest a Szoftver felperes által történt jogsértő felhasználása után megillető, az Szt. 16. § (4) bekezdésének megfelelő szerzői jogdíj összege?
 - a) arányos-e és az Szt. 16. § (4) bekezdésének megfelelő-e a szoftverre [...] millió forint összegű szerzői jogdíj figyelemmel arra, hogy az alap- és pótmigrációhoz szükséges szoftver fejlesztése megtörtént és annak felhasználási díja a teljes migráció értéke legalább 10%-ának, azaz [...] millió forintnak a 80%-a?
 - b) arányos-e és az Szt. 16. § (4) bekezdésének megfelelő-e az adatbázisra [...] Ft (béradat adatbázis migráció) + [...]Ft (törzsadat adatbázis migráció), azaz

összesen [...]Ft összegű szerzői jogdíj? (az alperes 2021. október 26. napján előterjesztett, 106. sz. beadványának III/11. pontjában bemutatott számítás alapján)

8. Nyilatkozzon a Szakértői Testület arra vonatkozóan, hogy

- a) szoftver program, adatbázis, specifikáció, felhasználási szerződés, dokumentáció hiányában megállapítható-e a műveknek a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege?
- b) szerzői jogi védelem alá eső gyűjteményes műnek minősülhet-e olyan adatbázis, amelynek adattartalma létrehozható egy másik megegyező célból (személyzeti- és béradatok tárolása) készült adatbázisból?
- c) adatbázis védelem alá eső műnek tekinthető-e, melynek feltöltéséhez szükséges adatok megszerzését és ellenőrzését nem az adatbázis szerkesztője végezte?
- d) amennyiben az adatbázis/szoftver szerzői jogvédelem alatt álló műnek tekintendő, a rendelkezésre álló dokumentumok alapján szerzői jogsértés felperes részéről megállapítható-e?
- e) a kizárólagos használatra létrehozott adatbázis- és szoftver esetében az írásban megkötött felhasználási szerződés hiányában felhasználási jogsértés megállapítható-e?

A Megkereső által végzésben hivatkozott, 144/2. sorszámú alperesi irat I.3. pontjában előterjesztett kérdések:

9. A 144/2. sorszámú alperesi irat I.1. szakaszban és az ahhoz tartozó Szoftver leírás A/28 számú mellékletben szereplő leírás és szoftverlista alapján a régi vállalatirányítási rendszerből egy új vállalatirányítási rendszerbe történő adatmigráció és adatkonverzió során, annak sikeres lebonyolítása érdekében létrehozott, a migráció és a konverzió során a régi rendszerben szereplő historikus adatok új rendszerbe történő betöltésére, a historikus adatok számfejtési eredményének lekérdezésére és összehasonlítására, a régi rendszer és az új rendszer közötti konverzió lebonyolítására szolgáló, az alperes által létrehozott Szoftverek, segédprogramok az Szjt. 1. § (2) bekezdés c) pontja szerinti egyéni, eredeti jellegű, szerzői jog által védett programalkotásnak minősülnek-e?

10. Ha a 9. kérdésre a válasz igenlő, megilleti-e az 9. kérdésben szereplő szerzői jogi védelem alá tartozó szoftver szerzői jogosultját jogdíj más személy általi felhasználási engedély nélkül, jogsértő módon történt felhasználására tekintettel az Szjt. 16. § (4) bekezdése alapján?

11. A 144/2. sorszámú alperesi irat I.2. pontban szereplő leírás és az ott hivatkozott A/29 alatt csatolt Adatbázis melléklet alapján, az ott meghatározott elrendezésű, szerkesztésű, összeválogatású alperesi Adatbázis az Szjt. 1. § (2) bekezdés p) pontja, 7. §-a, 60/A. §-a és 61. §-a szerinti gyűjteményes műnek minősülő adatbázisnak minősül-e? Egyéni, eredeti jellegűként minősíthető-e az ilyen adatbázis tartalmi eleminek összeválogatása, elrendezése és szerkesztése, és így megilleti-e az ilyen adatbázist gyűjteményes műként szerzői jogi védelem?

12. Ha a 11. kérdésre a válasz igenlő, megilleti-e a 11. kérdés szerinti adatbázis szerkesztőjét jogdíj az ilyen védett adatbázis szerzői jogi védettségére és ezen gyűjteményes szerzői mű más általi felhasználási engedély nélkül, jogsértő módon történt felhasználására tekintettel jogdíj az Szjt. 16. § (4) bekezdése alapján?

- 13. Milyen módon számítható ki a jogsértő személy által a szerzői jogsértéssel elért gazdagodás összege az ilyen vállalatirányítási rendszerek közötti migráció során létrehozott és használt köztes adatbázisra és a migrációhoz használt segédprogramot képező szoftverre? Megegyezik ez az összeg az ilyen adatbázis és az ilyen segédprogram jogsértő felhasználásából elért ÁFA nélküli nettó árbevétel jogsértő ilyen szoftverrel és ilyen adatbázissal kapcsolatos esetleges közvetlen költségeivel csökkentett összegével?**
- 14. Mi a szerzői jogi jogsértéssel elért gazdagodás minimuma az ilyen, a fenti 11. kérdésben leírt adatbázis és 9. kérdésben leírt segédprogram esetén, amely a jogsértő személy nyereség (nettó árbevétel mínusz közvetlen költség) hiányában is fizetendő? Ennek minősül a szerzői jogosultat az ilyen adatbázis és ilyen szoftver felhasználása után megillető szerzői jogdíj összege?**

Az eljáró tanács szakértői véleménye:

1. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: „Szt.”) 101. § (1) bekezdése értelmében szerzői jogi jogvitás ügyben felmerülő szakkérdésben bármely bíróság vagy hatóság szakvéleményt kérhet a Hivatal mellett működő Szerzői Jogi Szakértő Testülettől (A Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: „Rendelet”) 1. § (3) bekezdése szerint a Rendelet „alkalmazásában a felhasználási jog gyakorlásával kapcsolatos kérdésnek számít az Szt.-ben szabályozott vagyoni jog gyakorlásával kapcsolatos kérdés”.

2. Tekintettel arra, hogy a Rendelet 8. § (1) bekezdése szerint „a Szakértő Testület nevében az eljáró tanács a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást, nem tart helyszíni szemlét (...)”, az eljáró tanács a megkereséshez csatolt dokumentumok alapján alakítja ki szakvéleményét.

3. Az SZJSZT titkársága a kirendelés kézhezvételét követően tájékoztatta a Törvényszéket, hogy a per tárgyává tett szoftver és adatbázis nem került részére átadásra, ami megakadályozza a bíróság által feltett egyes kérdések konkrét megválaszolását. A bíróság a peres feleket felhívta arra, hogy 15 napon belül bocsássák az SZJSZT rendelkezésére a „vizsgálandó szoftvert/adatbázist”. A Törvényszék a arról tájékoztatta az SZJSZT-t, hogy „az alperes 144/2. sorszámú beadványában foglalt bejelentése szerint nem állnak rendelkezésére az adatmigráció teljesítéséhez és az adatbázis létrehozásához szükséges számítógépes segédprogramok és az alap migráció teljes teljesítése, a pót- migráció részleges teljesítése során konvertált adatok révén létrehozott adatgyűjtemény”. A Törvényszék e végzésében arra hívta fel az SZJSZT-t, hogy „a 135.sorszámú végzésben foglaltak szerint a rendelkezésre álló adatok alapján terjesszék elő a szakértői véleményt, melyben az alperes 144/2. sorszámú beadványának I.3. pontjában előterjesztett módosított kérdéseire is adjanak választ.” A Törvényszék végzéséhez csatolta az A/28. jelű iratot, az A/29. jelű iratot pedig 2022. június 1. napján, utólag adta át az SZJSZT részére.

4. Mivel az a szakértői vélemény kialakításához olyan különleges szakismeretre is szükség van, amellyel az SZJSZT tagjai nem rendelkeznek, az SZJSZT elnöke – tanácskozási joggal – külső szakértő közreműködéséről határozott.

Ad 1) és Ad 9)

5.1. Mivel az eljáró tanács számára a per tárgyává tett számítógépi programalkotások, illetve azok dokumentációja nem került átadásra, így az 1. és 9. számon feltett kérdések kapcsán az eljáró tanács

megállapítást nem tehet. Az alábbiakban az eljáró tanács ezért csupán értékelési szempontokat ad a bíróság számára.

5.2. Az Szt. 1. § (1) bekezdése szerint szerzői jogi oltalom alatt állnak az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásai. Az 1. § (2) bekezdés c) pontja szerint szerzői jogi oltalom alatt áll különösen a számítógépi programalkotás és a hozzá tartozó dokumentáció (a továbbiakban: szoftver) akár forráskódban, akár tárgykódban vagy bármilyen más formában rögzített minden fajtája, ideértve a felhasználói programot és az operációs rendszert is. Az Szt. 1. § (3) bekezdése szerint a szerzői jogi oltalom feltétele, hogy az alkotás a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jelleggel rendelkezzen.

5.3. Az eljáró tanács számára átadott 144/2. számú alperesi irathoz csatolt A/28. számú mellékletben megjelölt, négyszáznál is több tétel ott megjelölt funkciójából az eljáró tanács arra következtet, hogy azok ún. script-nek (segédprogramnak) minősülnek. Az említett alkalmazások olyan adott informatikai környezethez igazított programot takarnak, amelyek célja feltehetően az adatmigráció egyes részfeladatainak ellátása, vagy egyéb adatbázisműveletek elvégzése volt. A scriptek jellemzően nem nagy terjedelműek.

5.4. A segédprogramok az általános szabályok szerint állnak szerzői jogi oltalom alatt, vagyis a védelem feltétele ebben az esetben is az, hogy a programok egyéni, eredeti jelleggel rendelkezzenek. A segédprogramok esetén ugyanakkor a megvalósítandó funkcionalitás és a működési környezet jellemzően rendkívül beszűkíti az alkotói játéktérét. Adott szoftveres, hardveres és adatbázis- környezetben egy-egy tömegesen elvégzendő adatbázisművelet megvalósítása jellemzően kisméretű programok megalkotását teszik szükségessé, amely önmagában is korlátozza a szerzői jogi védelemhez megkövetelt személyesség megjelenésének lehetőségét. Ráadásul egy-egy funkció megvalósítása ugyan nagy szakismeretet igényelhet, azonban a szoftveres, hardveres és az alkalmazni kívánt adatbázisból fakadó külső körülmények sok esetben olyan mértékben determinálják a megvalósítás módját, hogy végső soron elmondható, hogy adott funkcionalitás sok esetben csak egyféleképp végezhető el. Ez utóbbi esetben – az alkotói játéktér hiányából fakadóan – akkor sem illeti meg szerzői jogi védelem a segédprogramot, ha annak megalkotása nagy szakismeretet igényel.

5.5. Az eljáró tanács kiemeli, hogy az Európai Unió Bíróságának (EUB) a SAS Institute Inc kontra World Programming Ltd. ügyben (C-406/10.) hozott ítélete rendelkező részének 1. pontja szerint „sem a számítógépi program funkcionalitása, sem a számítógépi program keretében a program bizonyos funkcióinak a használata céljából alkalmazott programnyelv és adatfájlformátum nem minősül e program kifejezési formájának”, és ekként számítógépi programként nem áll szerzői jogi védelmében.

5.6. Mivel az egyes programokat az eljáró tanács nem vizsgálhatta meg, a 144/2. számú alperesi irat alapján pedig az egyes segédprogramok pontos funkciójára és annak megvalósítására nem volt az eljáró tanács számára felfejthető, nem zárható ki az sem, hogy az említett segédprogramok között komplex, minden tekintetben egyéni, eredeti programok is vannak. Ilyesmire utalhat az említett alperesi beadvány 12. pontja például, amely szerint egyes esetekben szükséges volt a bérszámfejtést utólag reprodukálni. A bérszámfejtés, mint funkcionalitás szoftveres megoldása nyilvánvalóan alkalmas arra, hogy annak megoldására egyéni, eredeti jellegű szoftvert hozzanak létre.

Ad 2) és Ad 11)

6.1. Az eljáró tanács számára a per tárgyává tett adatbázis nem került átadásra. Az eljáró tanács számára utólag átadott A/29. jelű irat összesen nyolc képernyőképet tartalmaz, amely alkalmatlan arra, hogy abból az adatbázisban eltárolt adatok elrendezését visszatükrözze. E körülményekből következően a 2. és 11. számon feltett kérdések kapcsán az eljáró tanács megállapítást nem tehet. Az alábbiakban az eljáró tanács ezért csupán értékelési szempontokat ad a bíróság számára.

6.2. Az Szt. 1. § (2) bekezdés p) pontja szerint szerzői jogi oltalom alatt áll a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis. Az Szt. 7. §-a szerint a gyűjtemény akkor áll szerzői jogi védelem alatt, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű (gyűjteményes mű). A védelem a gyűjteményes művet megilleti akkor is, ha annak részei, tartalmi elemei nem részesülnek, illetve nem részesülhetnek szerzői jogi védelemben. Az Szt. 60/A. § (1) bekezdése szerint az adatbázis önálló művek, adatok vagy egyéb tartalmi elemek valamely rendszer vagy módszer szerint elrendezett gyűjteménye, amelynek tartalmi elemeihez - számítástechnikai eszközökkel vagy bármely más módon - egyedileg hozzá lehet férni. Az Szt. 61. §-a kimondja, hogy a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis szerzői jogi oltalmat élvez.

6.3. Az SZJSZT következetes gyakorlata szerint a gyűjtemény összeválogatása akkor tekinthető egyéninek, „ha a gyűjtemény valóban válogatás eredményeként született meg, vagyis egy műveket, adatokat tartalmazó nagyobb halmazból a szerkesztő valamilyen egyéni, eredeti szempont alapján válogatja össze gyűjteménye egyes elemeit. Ez alapján az összeválogatás nem rendelkezik egyéni, eredeti jelleggel, ha az valamennyi, bizonyos tulajdonsággal rendelkező elemet (művet, adatot) tartalmaz (például a valamennyi budapesti telefon előfizető adatai). Ugyancsak nem tekinthető összeválogatásnak a „gyűjtemény”, ha az csupán egy, vagy az összes elem számához képest elenyésző számú tételt tartalmaz.” (SZJSZT 28/2006) Ha tehát a konkrét ügyben úgy valósították meg az adatmigrációt, hogy a forrásadatbázis valamennyi elemét átemelték a céladatbázisba, úgy ilyen, szerzői jogot keletkeztető egyéni szerkesztői munkára nem kerülhetett sor. Ugyancsak nem teszi lehetővé az egyéni szerkesztői döntések meghozatalát, ha az adatbázis tartalmát külső körülmények, például jogszabályok vagy megrendelői elvárások teljes egészében meghatározták. Ilyen esetben nem marad olyan alkotói játéktér, amely a gyűjtemény létrehozása során lehetővé tenné a szerkesztő személyiségének megjelenését.

6.4. Az SZJSZT következetes gyakorlata szerint az „elrendezés elsősorban akkor tekinthető egyéninek, eredetinek, ha az meghaladja a nyilvánvaló sorrendbe illeszthető tulajdonságok alapján (például kezdőbetű, súly, hossz) történő automatikus rendezést.” (SZJSZT 28/2006) A konkrét ügyben a kérdés megválaszolásához így elsősorban annak vizsgálatára lenne szükség, hogy a per tárgyává tett adatbázis szerkezetének kialakítását milyen mértékben determinálták jogszabályok, megrendelői igények, a forrásadatbázis szerkezete, illetve a céladatbázis technológiai felépítése. Ha e külső körülmények mellett is adott volt az alkotói játéktér, vagyis az adatbázis több módon is kialakítható volt, továbbá a választott megoldás meghaladja a nyilvánvaló elrendezést, úgy az adatok elrendezése alapján a céladatbázis szerkesztőjét megilleti a szerzői jogi védelem. Az eljáró tanács számára átadott képernyőképek az adatbázisban kialakított logikai kapcsolatokról (elrendezésről) nem, csupán annak vizuális megjelenítéséről tartalmaz információt. Ez utóbbi kapcsán az eljáró tanács azt tudja megállapítani, hogy az adatok képernyőn való elrendezése szigorúan követi a funkcionalitást, továbbá a hasonló célú adatbázisok által alkalmazott megoldásokat, így az adatok vizuális megjelenítése nem tekinthető egyéni, eredeti jellegűnek.

6.5. Adatmigráció az a folyamat, melynek keretében egy forrás rendszer adatbázisaiból, illetve kezelt és tárolt adatköréből egy azzal azonos, vagy részben hasonló funkciójú cél rendszer szerinti üzleti logikát valósítanak meg. Az adatmigráció szükségessé teheti az adatstruktúra kisebb-nagyobb mértékű átalakítását a célrendszer technológiájának való megfelelés érdekében.

Az adatmigráció jellemzően újonnan bevezetett rendszerek esetén elvégezett folyamat, de adatmigráció szükséges lehet szoftverek, adatbázisok verzióváltásakor, rendszerek összevonásakor, technológiai változásokkal összefüggésben is. Történhet manuálisan, vagy automatizált folyamatként - különösen nagy átfogó, összefüggő adattárak esetén -, az egyik legkritikusabb költség és erőforrás igényes tényező egy informatikai megoldás kialakításakor. Jelen per tárgya végső soron két cég által fejlesztett platformok közötti adatmigráció, illetve annak elmaradása.

Az adatmigráció kulcsfontosságú szempont egy informatikai megoldás megvalósításában, frissítésében vagy konszolidálásában. Az adatkörök forrás és cél területeinek megtervezése után az adatmigrációt jellemzően automatizált módon végzik, és az adatok áttételének helyességét ezt követően ellenőrzik.

Az ellenőrzés keretében tisztázni kell, hogy az adatokat pontosan átfordították-e, azok teljesek-e és támogatják-e az új rendszer folyamatait. Az ellenőrzés során szükség lehet mindkét rendszer párhuzamos futtatására a különbségek, a hibák, az adatvesztés elkerülése érdekében. A munka során jellemzően részletes dokumentációt és jelentést készítenek az áttelepítési projektről, és miután az áttelepítés sikeresen befejeződött, a régi rendszerek is leállíthatók. Jellemzően migrációs folyamatok lezárásáról, tesztekről az érintett projektszereplők közös záródokumentumot fogadnak el, melyben kifejezetten rögzítik a migráció eredményességét, hiszen ennek hiányában a célrendszer is hibásan működhet vagy akár annak teljes működése is meghiúsulhat és érdemben nem lesz használható.

Adatmigrációk további fontos eleme az adattisztítási munkálatok, melyek akkor szükségesek, ha a rendszerben hibás adatok szerepelnek, hibák tapasztalhatók az adatbázisokból való átvétel során. Az adatmigráció tervezési fázisában vizsgálni szokták az egyes adatok átvételének szükségességét is.

A perben érintett, adatmigráció szempontjából a piacon elérhető két legkomplexebb, legsokoldalúbb és egyben legbonyolultabb adatbázistechnológia, műszaki megoldásuk által alapvetően forrás-cél kapcsolatban determinált eszközök. A technikai folyamatok kötöttségét tovább növeli, hogy a migrálandó adatok körét és szerkezetét nem csak az adatok tartalma, jelentése, összefüggése, hanem a megrendelő számára jogszabályok és belső szabályozások által determinált jogi környezet, és egyéb, a célrendszerrel kapcsolatos felhasználói igényei is meghatározzák.

E kötöttségek miatt valószínűsíthetően leszűkült az az alkotói játéktér, ami az adatbázis szerkezetét meghatározó személy rendelkezésére állt, és ezért valószínűsíthetően nem jött létre olyan adatbázis, amely gyűjteményes műként oltalom alatt állhat. Az eljáró tanács azonban hangsúlyozza, hogy mindezek az adatbázis szakértői vizsgálatával lennének megállapíthatóak.

Ad 3)

7.1. A konkrét ügyben az eljáró tanács nem tudta megvizsgálni a per tárgyává tett adatbázist, így annak szerzői jogi oltalmáról megállapítást nem tehetett. Mivel az Szjt. szerint kizárólag a szerzői jogi oltalom alatt álló adatbázis felhasználásához szükséges engedélyt kérni, így a feltett kérdés sem válaszolható meg.

7.2. Ha a per tárgyává tett adatbázis szerzői jogi oltalma megállapítható lett volna, úgy a jogsértés megállapításához következő lépésben annak igazolására lett volna szükség, hogy az adatbázis szerzői jogi felhasználására sor került, és azt (a felhasználást) az adatbázis vagyoni jogaival rendelkező személy nem engedélyezte. A jelen ügyben az eljáró tanács számára nem volt egyértelműen megállapítható, hogy sor került-e, és ha igen, milyen módon került sor az adatbázis felhasználására. A Törvényszék által hivatkozott, 144/2. sorszámú alperesi irat 1. oldala azt tartalmazza, hogy az adatbázist a „perben nem álló intézmény telephelyén, az intézmény által rendelkezésre bocsátott eszközökön hozták létre és azok az intézmény szerverein kerültek tárolásra és futtatásra.” Ebből az eljáró tanács arra következtethet, hogy a tároláson és futtatáson (amelyek többszörözést jelentenek) túlmenően minden bizonnyal nem került sor az adatbázis többszörözésére, terjesztésére, nyilvánosságához közvetítésére... stb., vagyis az iratok alapján nem volt azonosítható olyan felhasználási mód, amelyhez a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis szerkesztőjétől engedélyt kellett volna kérni.

Ad 4)

8.1. Az eljáró tanács a szoftver esetleges jogellenes felhasználása tekintetében sem tehet megállapítást, mivel azt nem adták át számára vizsgálatra.

8.2. Miként az adatbázis esetén, úgy a szoftver esetén sem volt egyértelműen azonosítható olyan felhasználás, amely esetén a szoftver vagyoni jogaival rendelkező személytől engedélyt kellett volna kérni. Ennek oka, hogy az alperes által az A/28. mellékletben megjelölt segédprogramok jellemzően célhoz kötöttek abban a tekintetben, hogy azokat nem futtatják ismételt, hanem egy adott adatbázisművelet egyszeri elvégzésére készítik. Ha a megjelölt segédprogramok funkciója valóban az adatmigráció elvégzése volt, úgy feltételezhető, hogy e segédprogramokat nem a megrendelő, hanem maga az alperes futtatta (az adatmigráció, mint szolgáltatás teljesítése érdekében), így annak engedélyköteles felhasználását felperes vagy más személy nem végezte el. (Természetesen van olyan segédprogram is, amelyet visszatérően futtatnak valamilyen funkció megvalósítása érdekében.)

Ad 5)

9.1. A jogsértéssel elért gazdagodás összegének megállapítása nem szerzői jogi szakkérdés, ráadásul a jelen ügyben az eljáró tanács azért sem tehet megállapítást, mivel a tényállást – a vizsgálandó szoftver és adatbázis hiányában - nem lehetett teljes mértékben feltárni.

9.2. Az Szjt. Nagykommentárja e tekintetben azt az álláspontot képviseli, hogy "objektív jogsértés esetén a szerző vagyoni igényének legalsó határa [kiemelés az eljáró tanácstól] az elmaradt jogdíj". Azt is a Nagykommentár rögzíti, hogy a „gazdagodás” kifejezésnek – a Ptk-tól eltérő – sajátos jelentéstartalma van, amely azonos a „a jogsértéssel elért bevétel, mínusz igazolt költségek plusz jogdíj egyenlege” eredményével. (Gyertyánfy Péter (szerk.): Nagykommentár a szerzői jogi törvényhez, Wolters Kluwer, Budapest, 2020, p. 574.). Amely úgy értelmezendő, hogy az igazolt költségek között a jogdíj nem vonható le az elért bevételből. Ilyen módon a szerzői jogi jogsértéssel elért gazdagodás összege alapvetően a jogsértéssel elért bevétel, mínusz igazolt költségek egyenlegével egyenlő. Amennyiben pedig ez az érték alacsonyabb a felhasználás után a szerzőt megillető szerzői jogdíjnál, akkor a gazdagodás a szerzői jogdíj összegével egyenlő.

9.3 Az eljáró tanács felidézi, hogy az SZJSZT 11/2012. számú szakvéleménye szerint a „gazdagodás/elmaradt haszon egyenlő azzal a jogdíjjal, ami a megfilmesítési engedély fejében a jogosultat illette volna. Ez szabad megállapodás tárgya; a szokásos összegekről az Eljáró Szakértői Tanácsnak nincsen számszerű ismerete.” Az eljáró tanács ezen felül más hazai bírósági határozatokat is megvizsgált, amelyekben szintén találhatók olyan megállapítások, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a gazdagodást a bíróságok a jogdíj mértékével egyenlően, a jogdíj analógiájára állapítják meg. Az eljáró tanács azonban a Nagykommentár és az 1998. évi IX. törvénnyel kihirdetett TRIPS Megállapodás – amelyre a gazdagodási igény intézménye visszavezethető - alapos vizsgálatával arra a következtetésre jutott, hogy a helyes álláspont a Nagykommentárból olvasható ki. Az eljáró tanács álláspontja szerint tehát a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése (Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontja) címén a szerző, illetve a vagyoni jogok jogosultja nem csak a meg nem fizetett jogdíjat követelheti, hanem a jogsértő jogdíj feletti profitjának igazolt költséggel nem fedett részét is.

9.4. Az eljáró tanács felidézi azt is, hogy az SZJSZT 31/2003. számú szakvélemény szerint a „jogdíj mértéke meghatározható számítással vagy becsléssel. [...] [Sz]ámítással lehet meghatározni az elmaradt licencdíj (jogdíj) mértékét például olyan esetben, amikor kereskedelmi forgalomban kapható ún. „dobozolt” szoftverek engedély nélküli felhasználása tárgyában kell dönten. (...) Egyösszegű, tehát nem a bevétel százalékában meghatározott jogdíj mértékét rendszerint csak becsülni lehet.”

9.5 Mind a gazdagodás, mind a szerzőt illető jogdíj számításának – amelyre később térünk ki – elengedhetetlen lépése azonban a jogsértéssel elért bevétel összegének meghatározása. A jelen tényállás alapján azonban nem tárható fel, hogy az alperes tevékenységének eredménye(i) szerzői jogi oltalomban részesült(ek)-e, ahogy az sem, hogy felperes megvalósította-e ezek engedélyköteles felhasználását a szerző engedélye nélkül, így nem állapítható meg, hogy felperes részéről történt-e jogsértés. Amennyiben pedig

történt jogsértés, szükséges lenne megállapítani azt is, hogy felperes milyen módon hasznosította az alperesi alkotásokat, a felhasználás milyen szerződés szerinti tevékenységeket érinthetett, és a felhasználás volt-e olyan jelentőségű, hogy az esetlegesen érintett tevékenységeért kapott bevétel jogsértéssel elért bevételnek minősüljön. Az eljáró tanács véleménye szerint ezek a kérdések a számára átadott iratok alapján nem megítélhetőek, ezért az eljáró tanács a gazdagodás összegére nézve nem tud megállapítást tenni.

Ad 6)

10.1. Ahogy az 5. számon feltett kérdés kapcsán kifejtettük, az esetleges jogsértéssel elért gazdagodás minimuma a szerzőt megillető szerzői jogdíj, amely a jogsértő tevékenységgel elért nyereség hiányában is követelhető.

Ad 7)

11.1. Az Szt. 16. § (4) bekezdése szerint, ha a törvény másképp nem rendelkezik, a vagyoni jogok jogosultját a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek - eltérő megállapodás hiányában - a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia. Ez a jogdíj meghatározható átalánydíjként, forgalomarányosan („royalty” típusú jogdíj) vagy a felek által meghatározott bármilyen más módon is. Olyan szoftverek és adatbázisok esetében, amellyel a hasznosító üzleti szolgáltatást végez, bevett gyakorlat a fizetendő jogdíj forgalomarányos meghatározása.

A hasznosítónál történő belső felhasználásra, vagy tömeges (nem egyedi) értékesítésre fejlesztett szoftverek és adatbázisok esetében a fejlesztő (szerző) jellemzően vagy egyszeri/egyszerű szoftverlicenzdíjat szed a felhasználótól a szoftver műpéldányának átadásáért és a felhasználásához szükséges jogok megadásáért (amelyhez társulhatnak további szolgáltatás jellegű díjak, mint szupport díj, frissítési díj, stb.), vagy időszakokra fizetett előfizetési díjat szed a szoftver/adatbázis időszakos elérhetővé tételéért. Ilyen esetekben az árképzés jellemzően a fejlesztő árképzési stratégiájának függvénye és nem a felhasználó forgalmának nagyságától függ, így ez nem tekintendő royalty típusú jogdíjnak akkor sem, ha az árazás tartalmaz a használat mértékétől függő (például az egyidejű hozzáférések számától függő) elemeket is. Mivel a szoftver/adatbázis ilyen esetekben több felhasználónak kerül értékesítésre, a jogdíj mértéke a fejlesztés költségeivel is legfeljebb csak közvetett kapcsolatban van.

Az egyedi igényekre fejlesztett szoftverek/adatbázisok esetében, amelyek egyetlen felhasználóra specifikusak és ezért azonos formában másnak nem értékesíthetőek, a költség + profit alapú árazás számít bevett gyakorlatnak. Megjegyezzük, hogy ilyen szoftverfejlesztésre vonatkozó szerződésekben a felhasználó által fizetett ellenérték jellemzően a fejlesztésért járó munkadíjjal áll összefüggésben, vagyis az elsősorban nem jogdíj karakterű, hanem a tevékenység fejében járó díj összegszerűen, vagy %-osan meghatározott, vagy konkrétan meg sem határozott része („... a fizetendő díj az átengedett felhasználási jog ellenértékét, amely a fizetendő díj ...%/.....Ft (+áfa) magában foglalja.... vagy a fizetendő díj az átengedett felhasználási jog ellenértékét is magában foglalja.).

11.2. Alperes állítása szerint felperes az alperes fejlesztésének szerzői jogi oltalmat élvező eredményével szolgáltatást nyújtott. Az alperes viszontkeresetét az általa fejlesztett bővítések, felperes általi jogosulatlan felhasználása utáni gazdagodás, illetve jogdíj igényre alapozta, és az általa elvégzett számítások és előadott érvelések a felperes által elért forgalom arányában meghatározott összegeket tartalmaznak. Jelen vélemény 11.1. pontjában írtak szerint, az alperes által állított helyzetre a royalty típusú jogdíj lenne jellemző piaci körülmények között.

11.3. A szellemi tulajdon-értékelés területén leggyakrabban használt jövedelem alapú értékelési módszerek logikájának alapja, hogy abból a nyereségből, ami a szellemi tulajdon hasznosításával érhető el, meg kell határozni, hogy mennyi köszönhető az értékelt szellemi tulajdonnak és mennyi

más eszközöknek (az esetek többségében ugyanis az értékteremtésben más eszközök is részt vesznek). Ebből a teljes nyereségből a szellemi tulajdon által megtermelt rész kiszámításának több jó gyakorlata is ismert a szellemi tulajdon-értékelés szakirodalmában (price premium method, excess earnings method, greenfield method, stb.), az esetek többségében azonban ennek az arálynak a megállapítása a licencia analógiát követve történik, a royalty-mérték (escape royalty) módszer logikáját követve, amely szerint a szellemi tulajdon által termelt érték az, amit a felhasználónak piaci körülmények között fizetnie kellene a jogszerű használatért a jogtulajdonosnak. A royalty-mérték módszer tehát pontosan a piaci viszonyok között a jogtulajdonosnak járó royalty típusú jogdíj meghatározásán keresztül állapítja meg a szellemi tulajdon értékét, így a royalty-mérték módszerből a szerzőt illető (royalty típusú) jogdíj kiszámításának helyes gyakorlata megismerhető. A módszer előnye, hogy részben jól hivatkozható piaci adatokra támaszkodik és relatíve kevés bemeneti adat szükséges az alkalmazásához, ezért a magyar bírói joggyakorlatban is valószínűleg ez a legtöbbször alkalmazott módszer a jogdíj kiszámítására.

11.4. A piaci körülmények között fizetendő jogdíj meghatározása jó gyakorlat szerint korábbi, összehasonlíthatónak minősülő felhasználási szerződések adatai alapján történik (elsősorban ezek díjkulcsai alapján, amelyek segítségével a vizsgált esetre vonatkozó jogdíj kiszámítható), amelyek esetenként erre szakosodott, korlátozottan hozzáférhető adatbázisokban¹ kutathatók. Az adatbázis keresések és szűrések elvégzése, az összehasonlíthatósági elemzés elvégzése és a beszerzett adatok megfelelő felhasználása minden esetben jelentős szakértői tapasztalatot igényel. A 11.5 pontban jelzett problémák miatt az eljáró tanács véleménye szerint nem vezetne eredményre az említett adatbázisok vizsgálata jelen ügyben.

A szoftverrel történő szolgáltatás esetében a megfelelő díjalap meghatározása további problémát jelent, mivel jellemzően eltérő költségszerkezetű és nyereségű bevételek keverednek (előfizetési díj, implementáció, betanítás, szupport, stb), amelyek közül csak a szoftver megalkotásáért járó díj és a felhasználási engedély ellenértéke tekinthető jogdíjnak, amely mellett számos olyan szolgáltatási elem is lehet, amelynek díja nem is licencdíj, hanem egyéb megbízási, vállalkozási tevékenység ellenértéke. A jogdíjjal ellentételezett szolgáltatások sem homogének, ezért jellemzően azok sem terhelhetők azonos jogdíjjal, ezért az ügyletekben nagy egyediséget mutat, hogy mely bevételek után kell, illetve nem kell jogdíjat fizetni, illetve eltérő díjkulcsok megállapítása is bevett gyakorlat az eltérő bevételtípusokra.

11.5. A jelen esetben külön kihívást jelentene az értékelés során, hogy egyedi célszoftverről és adatbázisról van szó, amely más kontextusban nem lenne alkalmazható, ebből eredően pedig a korábbi ügyletekkel való összehasonlíthatóság nagy valószínűséggel sérül, mivel egy nagymértékben ügyfélspecifikus problémára fejlesztett szoftver illetve adatbázis megoldás – mint amilyenek az alperes által elvégzett bővítések – rendkívül valószínűtlen, hogy piaci forgalomba kerül. Ha fellelhetőek lennének is releváns piaci adatok, amikből következtetést lehetne levonni a jelen ügyre, ennél is lényegesebb akadály lenne a jogdíj esetleges megállapításának folyamata során, hogy a per eljáró tanács rendelkezésére bocsátott iratanyaga alapján nem mondható meg, hogy a felperes által elvégzett szolgáltatáshoz az alperes által készített bővítések milyen mértékben járultak hozzá (sőt az sem, hogy felperes egyáltalán felhasználta-e azokat), enélkül pedig a jogdíj nem lenne megállapítható.

11.6. Az eljáró tanács, ezért utalva arra, hogy az értékelés alapját jelentő tényeket, azaz azt, hogy a perben szerepel-e szerzői jog által védett alkotás (szoftver, illetve adatbázis) és azoknak milyen felhasználása történt meg, sem tudta megállapítani, jelzi, hogy a rendelkezésére bocsátott tényállás alapján a fentebb leírt szempontoknak megfelelő értékelést sem tudná elvégezni. Az eljáró tanács

¹ Pl. royaltyrange.com, royaltysource.com, ktmine.com

szakvéleménye e körben tehát ismét az értékelés általános szempontjainak megadására szorítkozik.

11.7. Az eljáró tanács ilyen lényeges szempontként emeli ki, hogy az alperes által létrehozott bővítések olyan egyedi célszoftver és céladatbázis, amelyek teljes mértékben specifikusak arra az együttműködésre, amelyben létrejöttek és kizárólag egy az adott helyzet által determinált probléma megoldására használhatók (amennyiben használhatók arra). Ebből eredően az eljáró tanács véleménye szerint a per szerinti helyzettől idegen a forgalomarányos jogdíj meghatározás, és nem alkalmazhatóak rá a royalty típusú jogdíj kiszámítására alkalmas módszerek. Ahogy jelen vélemény 11.1. pontjában kifejtettük, specifikus célszoftverek esetében a piaci gyakorlat szerint a felek jellemzően fejlesztési/vállalkozási elemekkel vegyes felhasználási szerződést kötnek egymással, amelyben a költség + profit elven meghatározott, jellemzően a fejlesztési időigény és a fejlesztő aktuális mérnök óradíja szorzataként előálló fejlesztési díjat fizeti meg a megrendelő, a létrehozott szerzői művek felhasználási engedélye pedig megrendelőre a fejlesztési/vállalkozási díj részeként meghatározott (de külön jellemzően nem meghatározott, kimutatott) jogdíj megfizetésével száll át. Az eljáró tanács azt is megjegyzi, hogy ilyen esetekben nincsen jogi akadálya annak, hogy az átadott szerzői művek ellenértékét a felek teljes egészében jogdíjként határozzák meg, de ennek a számítása az elnevezésétől függetlenül költség + profit elvű és nem royalty elvű. A piaci viszonyoknak megfelelő jogdíj számítása ezért jelen esetben az eljáró tanács véleménye szerint a bővítések fejlesztési időigényéből, illetve költségéből (pl. ráfordított mérnökórák és azok óra/napidíja) kell, hogy kiinduljon, nem pedig felperes – mint fővállalkozó – bevételéből.

11.8. Az eljáró tanács hangsúlyozza azonban, hogy a piaci viszonyoknak megfelelő szerzői jogdíj számítása akár költség alapon, akár jövedelem alapon történik, először az ezzel kapcsolatos előkérdéseket szükséges megvizsgálni. Ugyanez igaz a szerzői jogsértéssel elért gazdagodás számítására is. Addig ugyanis nincs értelme a számítás mikéntjét tárgyalni, amíg nem bizonyított, hogy fizetendő-e egyáltalán jogdíj, illetve gazdagodás. Az esetlegesen fizetendő jogdíj/gazdagodás számítását ezért csak akkor van értelme elkezdeni, ha az alábbi kérdések mindegyikére IGEN válasz adható:

1. Valóban létrejöttek-e a kérdéses szoftverek és az adatbázis?
2. Szerzői jogvédelem alá tartoznak-e
 - a. a szoftverek?
 - b. az adatbázis?
3. Felperes megvalósította-e az engedélyköteles felhasználását a
 - a. a szoftvereknek?
 - b. az adatbázisnak?
4. A felperes esetleges felhasználása túlterjedt-e azon, amit számára a felhasználási szerződés engedélyez (figyelembe véve a felperes pénzügyi teljesítéseinek megtörténtét vagy meg nem történtét és a kifizetett díj bíróság által elrendelt visszatérítésének hatását a felperes által megszerzett felhasználási engedélyre, illetve a felperes által esetlegesen megvalósított engedélyköteles felhasználás idejét és a felhasználás jogának esetleges határozott idő eltelte utáni megszűnését.)

11.9. Amennyiben az 1-4 kérdésekre nem adható egyértelmű IGEN válasz, a fizetendő szerzői jogdíj összege nulla forint, a jogsértéssel elért gazdagodás összege szintén nulla forint.

11.10. A fentiek alapján a 7. kérdés a.) pontjára [„*arányos-e és az Szjt. 16. § (4) bekezdésének megfelelő-e a szoftverre [...] millió forint összegű szerzői jogdíj figyelemmel arra, hogy az alap- és pótmigrációhoz szükséges szoftver fejlesztése megtörtént és annak felhasználási díja a teljes migráció értéke legalább 10%-ának, azaz [...] millió forintnak a 80%-a?*”] az a válasz adható, hogy az eljáró tanács sem a védelem

fennállását, sem védett alkotás felhasználását nem tudta megállapítani. Ettől függetlenül, a felvetett számítási mód nem tekinthető a jogdíj helyes kiszámításának.

11.11. A fentiek alapján a 7. kérdés b.) pontjára [„*arányos-e és az Szjt. 16. § (4) bekezdésének megfelelő-e az adatbázisra [...] Ft (béradat adatbázis migráció) + [...] Ft (törzsadat adatbázis migráció), azaz összesen [...] Ft összegű szerzői jogdíj? (az alperes 2021. október 26. napján előterjesztett, 106. sz. beadványának III/11. pontjában bemutatott számítás alapján)*”] az a válasz adható, hogy az eljáró tanács sem a védelem fennállását, sem védett alkotás felhasználását nem tudta megállapítani. Ettől függetlenül, a felvetett számítási mód nem tekinthető a jogdíj helyes kiszámításának.

11.12. Az eljáró tanács jelzi, hogy felek eltérő rendelkezése hiányában a jogdíj csökkentésére az Szjt. 49. § (4) bekezdése által meghatározott esetben kerülhet sor, vagyis akkor, ha a jövőben elkészítendő mű – az Szjt. 60. § (4) bekezdésében meghatározott időn belül jelzett – hibáinak kijavítását követően sem alkalmas a felhasználásra.

Ad 8/a)

12.1. Egy mű *eredetisége* kizárólag a mű ismeretében elemezhető szakértői vizsgálat keretei között. Ebből is következően az eredetiség vizsgálatához szükséges egy műpéldány megléte, de általában nem szükséges a dokumentáció, illetve a felhasználási szerződés pótlólagos megismerése.

12.2. Az, hogy egy mű rendelkezik-e *egyéni jelleggel*, elsősorban a mű ismeretében elemezhető szakértői vizsgálat keretei között. E vizsgálat elvégzéséhez sem szükséges dokumentáció, illetve felhasználási szerződés.

12.3. Ha maga a mű nem áll rendelkezésre, az egyéniség tekintetében közvetett bizonyítékok – például képernyőképek, leírások – alapján is lehet esetenként következtetni. A jelen ügyben azonban nem állt olyan közvetett információ sem az eljáró tanács rendelkezésére, amely alapján megalapozott valószínűsítést lehetett volna állítani

Ad 8/b)

13.1. Miként az eljáró tanács a 2. kérdésre adott válaszában kifejtette, az Szjt. 7. §-a alapján egy gyűjtemény akkor áll szerzői jogi oltalom alatt, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű. Egy adatbázis tartalmának összeválogatása nyilvánvalóan nem lehet eredeti, ha a tartalom egy másik adatbázisból került átmásolásra. Ebben az esetben a szerkesztő ugyanis szolgai módon lemásolja a forrásadatbázis tartalmát. Egy számviteli adatokat tartalmazó adatbázis jellemzően egyéni jelleggel sem rendelkezik, hiszen annak tartalmát jellemzően a jogszabályok és belső szabályok olyan mértékben determinálják, hogy a szerkesztő számára nem marad alkotói játéktér.

13.2. A gyűjtemény szerzői jogi oltalom alatt áll azonban akkor is, ha az adatok összeválogatása ugyan nem volt sem egyéni, sem eredeti, az adatok elrendezése azonban egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik. Önmagában az a tény, hogy két adatbázis esetleg teljesen azonos adatokat tartalmaz, semmit nem mond el arról, hogy azok elrendezése egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik-e.

13.3. Nagy mennyiségű és összetett összefüggéseket leképző adatok elrendezése jellemzően egyéni jellegű. Ennek elsősorban az az oka, hogy az adatbázis-tervezés során olyan sok egyéni változót és logikai kapcsolatot szükséges kezelni, amely szükségszerűen megteremti azt az alkotói

játékteret, amelyet az adatbázis szerkesztője szabadon kitölthet. Egy nagylétszámú állami intézmény személyzeti- és béradatsora vélelmezhetően nagy mennyiségű és összetett összefüggéseket leképező adatbázisban tárolható el. A jelen ügyben azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy abban az értelemben nem egy új adatbázist hoztak létre, hogy a kialakításra került adatbázisba a korábbi adatbázis adattartalmát át kellett (volna) tölteni. A forrásadatbázishoz való igazodás szükségszerűen korlátozza az elrendezésben megmutatkozó alkotói játékteret.

Ad 8/c)

14.1. Az Sztj. 7. § és 60/A.§-a akként értelmezendő, hogy az adatbázis, mint gyűjteményes mű szerzői jogi oltalma semmilyen módon nem függ attól, hogy az adatbázisban eltárolt adatok megszerzését, illetve ellenőrzését az adatbázis szerkesztője vagy más személy végezte-e el.

14.2. Az eljáró tanács jelzi, hogy a bíróság a felperes kérdését akként emelte át a kirendelésbe, hogy az eredeti kérdés elején található „sui generis” jelzót elhagyta. Az eljáró tanács erre tekintettel a kérdésre annak eredeti formájában is kitér.

14.3. Az Sztj. 84/A. § (5) bekezdése szerint az adatbázis előállítóját akkor illetik meg a 84/A. § (1)-(3) bekezdésben szabályozott jogok, ha az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényelt. A tartalom megszerzése és ellenőrzése tehát nem az adatbázis, mint gyűjteményes mű, hanem az adatbázis előállítót esetleg megillető, az Sztj. 84/A. §-a szerinti sui generis oltalom szempontjából nyer jelentőséget.

14.4. Az Sztj. 84/A. § (6) bekezdése szerint azt a természetes vagy jogi személyt kell az adatbázis előállítójának tekinteni, aki (amely) saját nevében és kockázatára kezdeményezte az adatbázis előállítását, gondoskodva az ehhez szükséges ráfordításokról. A bíróság által átadott tényállás szerint a jelen ügyben megrendelői pozícióban a perben nem álló intézmény állt, így feltehető, hogy nem a peres feleket, hanem az intézményt kell az adatbázis előállítójának tekinteni. Bár erre kérdés nem irányult, az eljáró tanács megjegyzi, hogy az EUB a British Horceracing kontra William Hill (C-203/02. számú) ítélet rendelkező részének 1. pontja szerint a ráfordítások között nem vehetők figyelembe azok a pénzeszközök, amelyeket az adatbázis tartalmát alkotó elemek létrehozására használtak fel.

Ad 8/d)

15.1. Mivel az eljáró tanács sem az adatbázis, illetve a szoftver szerzői jogi oltalma, sem pedig az engedélyköteles felhasználás tekintetében nem tudott megállapítást tenni, e kérdésre az eljáró tanács nem tud választ adni.

Ad 8/e)

16.1. Kétségtelen, hogy az Sztj. 45. § (1) bekezdése szerint a felhasználási szerződést írásba kell foglalni, vagyis a szerződés írásba foglalása a szerződés érvényességi feltétele. Az írásba nem foglalt felhasználási szerződés semmis. Az alakítás megsértésével kötött szerződés orvoslhatóságát az Sztj. 3. § (1) bekezdése útján felhívott Ptk. alapján kell megítélni.

16.2. A szerzői jogok megsértésére ugyanakkor természetesen akkor is sor kerülhet, sőt, elsősorban akkor szokott sor kerülni, ha a felek között nem jött létre az Sztj. szabályainak megfelelő felhasználási szerződés. Ebből következően nem jelenti akadályát a szerzői jogok megsértése megállapításának önmagában az, ha a felek között nem jött létre esetleg írásbeli felhasználási szerződés.

Ad 10) és Ad 12)

17.1. Mivel az eljáró tanács a szoftver szerzői jogi oltalma kapcsán megállapítást nem tett, ezért e kérdéseket sem tudja megválaszolni.

Ad 13)

18.1. A kérdés értelmezésünk szerint megegyezik az 5. számon feltett kérdéssel, így az arra adott válaszuk jelen kérdés tekintetében is irányadó.

Ad 14)

19.1. A kérdés értelmezésünk szerint megegyezik a 6. számon feltett kérdéssel, így az arra adott válaszuk jelen kérdés tekintetében is irányadó.

2022. június 10.

dr. Kabai Eszter

a tanács elnöke sk.

dr. Békés Gergely

a tanács előadó tagja sk.

Mamuzsics Gábor

a tanács szavazó tagja sk.

Pethő Levente

külső szakértő sk.